

Soovitavad tegevused veebruaris (*Antu Rohla. Kalender mesinikule 2020.*)

Veebruar on mesilas veel talvekuu, kuid lõunapoolse päritoluga mesilassid alustavad haudme kasvatamist. Emad munevad esialgu ainult 20-30 muna ööpäevas, kuid kobara keskel on temperatuur tõusnud 34-35* ni C. Temperatuuri hoidmine nõuab rohkem energiat, mistõttu söödakulu kuus ulatub 1,2 – 2 kg-ni. Summaarne söödakulu (arvates 01. oktoobrist) on keskmiselt 5,9-6,6 kg. Pere on veel väheaktiivne , mistõttu tuleb jälgida, et raamidelt, millel asus talikobar ei lõpeks sööt. Veebruarikuu temperatuurid võivad olla veel väga madalad, (-28* C 2011 .A.R.) mis raskendab mesilastel sööda kättesaamist pesa äärmistelt raamidelt ja võib takistada ka kobara üleminekut alumisest korpusest ülemisse (madalaraamiliste korpuste puhul).

Veebruarikuu on mesilastele riskikuu, sest lõunapoolse päritoluga mesilassid on muutunud aktiivseks, mistõttu võib tekkida kärgedel, kus paikneb talikobar nii vee- kui ka söödapuudus. Nüüd ei tohiks mesinik paljaks pidada iga kahe nädala järel mesilasperesid kuulatleda. Tugev sumin annab märku sellest, et perel võib olla veepuudus. Veepuuduse leevendamiseks võib pesale asetada leiges vees niisutatud paksema naturaalsest materjalist kanga (kotiriie) või niisutatud poroloonitüki. Samal ajal kuivade puulehtede sahinat meenutav sumin on kindlaks märgiks sellest, et mesilastekobaral on söödapuudus. Kuivade lehtede sahinat meenutav sumin on tingitud sellest, et mesilased on jäänud juba nõrgaks, ning seetõttu ka tiibade liigutamisest tekkiv sumin meenutab pigem kahinat. Kui mesinik nüüd kiiresti tegutseb saab peret veel päästa, sest kobara välispinnal, kus temperatuur on madalam (+15...+16* C) võivad töomesilased ilma söödada elada veel ligi 5 ööpäeva. Hoopis tundlikumad aga on talikobara keskel asuvad mesilased, kus temperatuur on tõstetud juba 34-35*-ni C. Haudme piirkonnas olevad mesilased tulevad söödada toime vähem kui ööpäeva.

Perede söödapuuduse leevendamiseks on aja jooksul katsetatud mitmeid meetodeid, kuid käepärasemad nendest on kandi asetamine raamidele, talikobara kohale. Kui kandit ei ole õnnestunud hankida, on juba eelmised mesinike põlvkonnad asetanud talikobara kohale lapiti rikutud kaanetisega meekärje. On soovitatav hoida hädasöödaks antavat meekärge umbes üks ööpäev toatemperatuuril. Kui ka meekärge ei ole, siis piisab kahekordsesse marlisse mähitud kristalliseerunud naturaalsest meest. Kui seda ka ei ole, siis tuleb kasutada parajalt niisutatud kahekordse marli sisse mähitud suhkrut. Soovitatakse veel suhkrusiirupi kallamist kärgedesse ja nende asetamist kobara kõrvale. Varasemast ajast on tuntud (kuid vähelevinud) n.n. kärgede täitmise meetod. (L.Olesk 1951).

Eelistada tuleks võimalusel ikkagi kandit (ilma valgusööda lisandita- vara veel!), sest tahke sööt ärritab peret vähem. Tahket sööta võib veebruaris anda perele 2,0-2,5 kg korruga, mis vastab laias laastus ka pere veebruarikuisele söödavajadusele. Kui kevadel perede läbivaaatuse ajal selgub, et äärmistel raamidelt on piisavalt sööta (vähemalt 6 kg), võib järelejäänud kandi eemaldada, paigutada õhukindlalt suletavasse kilekotti ja säilitada, kuni järgmise talveni.

Veebruarikuu peavad olema lõpetatud kõik inventari korrastamise ja ettevalmistamise tööd, vaha sulatatud, vahetatud kärjepõhja vastu ja raamid traaditud..

Varuda tuleb ka varroalesta tõrjevahendeid. Üheks n.n. „pehmemaks“, vahendiks varroalesta varakevadiseks tõrjeks on Bee-Vital Hive-Clean.